

Kumaraselva's Short Stories: A Postmodern Perspective

H. Akbar*,

A. Reg. No: 2020PHDPTTM, Doctoral Research Scholar (Part-time),
Department of Tamil Language and Translation Studies, Dravidian University,
Srinivasavanam, Kuppam, Andhra Pradesh – 517425.

Email: hyadakbar1980@gmail.com

Prof. Dr. T. Vishnukumaran**,

M.A. (Tamil), M.A. (German), M.Phil., Ph.D.

Research Guide, Head of the Department, Department of Tamil Language and Translation Studies, Dravidian University, Srinivasavanam, Kuppam – 517425.,

*Corresponding Author Email: hyadakbar1980@gmail.com

ABSTRACT

ARTICLE INFO

Article history:

Received

December 24, 2025

Revised

December 24, 2025

Accepted

December 26, 2025

Published

December 29, 2025

This article analyzes how the short stories of Kumaraselva prioritize postmodern theories by shattering the beliefs in a "single truth," a "single history," and a "single center." The study explores how elements such as marginalized experiences, suppressed voices, mythological components, historical fragments, social violence, gender politics, and the use of regional dialects are brought to the forefront within a postmodern framework in his works.

Key words: Kumaraselva, short stories, gender politics.

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

பின் நவீனத்துவப் பார்வையில் குமாரசெல்வாவின் சிறுகதைகள்

*அ. அக்பர், பதிவு எண்: 2020PHDPTTM, முனைவர் பட்ட (பகுதி நேர) ஆய்வாளர்,

தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்புத்துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்,

சீனிவாசவனம், குப்பம், ஆந்திரப் பிரதேசம். – 517425. Email: hyadakbar1980@gmail.com

**பேராசிரியர் முனைவர் T.விஷ்ணுகுமாரன், எம்.ஏ (தமிழ்),எம்.ஏ (ஜெர்மன்) எம்.பில்,பிஎச்.டி

நெறியாளர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்புத்துறை

திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், ஸ்ரீநிவாசவனம், குப்பம்.- 517425.

ஆய்வுச்சுருக்கம் :

“ ஒரே உண்மை”, “ ஒரே வரலாறு”, “ஒரே மையம்” என்ற நம்பிக்கைகளை உடைத்து விளிம்பு நிலை அனுபவங்கள், மறுக்கப்பட்ட குரல்கள், புராணக் கூறுகள் , வரலாற்றுச் சிதறல்கள் , சமூக வன்முறை, பாலின அரசியல், வட்டார மொழியின் பயன்பாடு ஆகியவை குமாரசெல்வாவின் சிறுகதைகளில் பின்நவீனகோட்பாடோடு முன்னிலைப் படுத்தப்படுவதை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

முன்னுரை :

பின் நவீனத்துவம் முதலில் கல்வியாளர்களின் மத்தியில் தோன்றியது. பின்னர் தத்துவம், இலக்கியம், கலை, அரசியல் என்று எல்லாவற்றுக்கும் ஆக தன்னை விரிவாக்கிக் கொண்டது. நமது தற்கால சமூகம் மற்றும் கலாச்சார மாறுதல்கள் எல்லாமே இந்தப் பெயரால் அறியப்படுகின்றன. இன்றைக்கு வரலாறு, புவியியல், மானிடவியல், கலாச்சார ஆய்வுகள் என்று எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது பின் நவீனத்துவத்தின் செல்வாக்கில் இருந்து தப்ப முடிந்ததில்லை.

இக்கருத்தின்படியே குமார செல்வாவின் சிறுகதைகளில் பின் நவீனத்துவ கூறுகள் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்வதாக அமைகிறது.

பின்நவீனத்துவம் :

போஸ்ட் மாடர்னிசம் ஆங்கில ஓவியர் வாட்கின்ஸ் சேர்மன் என்பவர் தான் இந்தச் சொல்லை முதன்முதலாகப் பயன்படுத்தினார். 'பின்நவீனத்துவ ஓவியங்கள்' என்ற வார்த்தையைப் புழக்கத்தில் விட்டார். கலை வரலாற்று புத்தகங்கள் போஸ்ட் மாடர்னிசம் ஆரம்பித்த ஆண்டு 1977 என்று சொல்கின்றன சார்லஸ் ஜென்கின்சன் பின் நவீன கட்டட மொழி என்ற நூல் 1977 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அதை வைத்து அப்படிச் கூறுகிறார்கள். பின் நவீனத்துவம் 1966 ஆம் ஆண்டு தான் பிறந்தது. அமெரிக்காவில் இருக்கும் ஜான் ஹாப்கின்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் தெரிதா வாசித்த ஒரு கட்டுரையில் உச்சரிக்கப்பட்ட கட்டவிழ்ப்பு (Deconstruction) என்ற சொல் பிறந்த போது தான் பின் நவீனத்துவம் பிறந்தது.

சிறுகதை :

இந்திய நாட்டில் மேல் நாட்டவரின் வருகைக்குப் பின்னரே ஆக்க இலக்கியம் வசனத்தில் வழங்கப்படலாயிற்று. பண்டைக்காலம் தொட்டு வசன பயன்பாடு தமிழ் இலக்கியத்தில் இருந்து வந்ததெனினும் மேல்நாட்டவரின் வருகைக்கு முன்னர் தர்க்க ரீதியான செய்திகளை அல்லது தகவல்களை எடுத்து விளக்குவதற்கும் செய்யுள் இலக்கியத்தை விளக்குவதற்குமே உரைநடை பெரிதும் கையாளப்பட்டது என்பர். சிறுகதை எழுதுகிறவர்கள் கதை பொய் என்ற உணர்ச்சி வாசகர்கள். இடத்தில் உண்டாகும் படி எழுதுவார்களே ஆனால் அக்கதையில். நன்மைகள் பல உண்டு என்றாலும் அவை முழுப் பயன் அளித்தல் இல்லை என்ற நம்பிக்கை பேரி பெயின் என்பார்க்கு உண்டு. சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்கள் எந்த இலக்கணத்தையும் மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டு எழுதுவ தில்லை அவர்கள் எழுத்துகள் தாமாகவே சிறுகதை வடிவம் பெற்று விடுகின்றன.

பின்நவீனத்துவ சிறுகதை :

நவீன சிறுகதைக்கு ஆரம்பம், நடு, முடிவு ஆகிய அம்சங்கள் உண்டு. பின் நவீனச் சிறுகதைக்கு இது கிடையாது. நவீனச் சிறுகதைக்கு மையம் உண்டு. அதாவது கதை கரு என்ற ஒன்று உண்டு. பின் நவீன சிறுகதைக்கு மையம் என்று எதுவும் இல்லை. இது ஒரு பிரதியை அதன் ஒற்றைத் தன்மையிலிருந்து விடுவிக்கிறது. சொற்களால் ஆனது மொழி என்றால் மௌனங்களால் ஆனது உபமொழி என்று சொல்கிறது. சிறுகதைகள் இப்படித்தான். இருக்க. வேண்டும் என்றோ அமைய வேண்டும் என்றோ. திட்டவட்டமாக வரையறுக்க இயலாது. சிறுகதைகளில் பழைய வரையறைகளை மீறி ஏதாவது ஒரு சிறுகதை உலகில் பிறந்த விடலாம். அப்படி பிறந்ததுதான் பின்நவீனத்துவ சிறுகதைகள்.

குமாரசெல்வா :

இலக்கிய உலகில் தனக்கென தனி பாணியை விளவங்கோடு வட்டார மொழியில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் குமார செல்வாவைப் பற்றி இரண்டு சிறந்த ஆளுமைகளான தமிழவன், சுந்தர ராமசாமி அணிந்துரையே இவரை அறிமுகப்படுத்த சிறப்பாக இருக்கும். 'உக்கிலு' எனும் சிறுகதை தொகுப்பில் குமார செல்வா பற்றியும், படைப்பை பற்றியும் தமிழவன் எழுதிய அணிந்துரை. குமரி மண்ணின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள விளவங்கோடு வட்டார மக்களின் வாழ்க்கைப் பதிவை தனது எழுத்துக்களில் வெளிப்படுத்தும் குமார செல்வா பிறந்தது 1964 இல், இவர் மார்த்தாண்டத்தைச் சேர்ந்தவர்.

அடிப்படையில் கவிஞரான இவர் 1980 களில் நண்பர்கள் சேர்ந்து நடத்திய பாலை சிற்றிதழில் இணை ஆசிரியராகத் தனது இலக்கிய வாழ்க்கை யைத் தொடங்கினார். அந்த இதழில் எழுதிய 'இரத்த நிலம்' சிறுகதை வாயிலாக கதைச்சொல்லியாகவும் அறியப்பட்டார். எந்த அமைப்பையும் சாராமல் எழுதும் தனித்துவம் மிக்க படைப்பாளியான இவர், சமகால முக்கியத்துவம் வாய்ந்த

எழுத்துக்களையும், பிரச்சினைகளையும் பேசும் எல்லா அமைப்புக்களோடும் தனது ஆதரவையும், நட்பையும் தெரிவிப்பவர்.

குமார செல்வாவின் கதைகள், கதையின் நூலிழுப்பு. பாணியை உதறிவிட்டு, வாழ்வம்சத்தின் முரட்டுத்தனமான உடல் சார்ந்த ஒருவித Artistic Resolution ஆக முனைப்பு கொள்வது பொதுவாக தமிழ்நாட்டு எழுத்திலேயே அதிகம் இல்லை. அந்த வகையில் தமிழின் தற்கால எழுத்திலேயே ஒரு புதிய தடம் இந்தக் கதைகள் எனக் குறிப்பிடுகிறார் தமிழவன்.

‘கயம்’ எனும் சிறுகதை தொகுப்பில் குமாரசெல்வா பற்றியும், படைப்பை பற்றியும் சுந்தர ராமசாமி எழுதிய அணிந்துரை. கன்னியாகுமரி மாவட்டம், விளவங்கோடு வட்டம், மார்த்தாண்டத்தைச் சேர்ந்த குமாரசெல்வா, 1981 இல் மரபுக் கவிதை எழுதத் தொடங்கிப் புதுக்கவிஞராக மலர்ந்தவர். குமரி மண்ணின் வட்டார வழக்கில் எழுதிய முதல் கவிஞர் விளிம்புநிலையில் ஒதுங்கிக். கிடக்கும் விளவங்கோட்டுத். தமிழை எந்தத் தயக்கமும் இன்றி எழுத்துக்குக் கொண்டு வந்தவர். ‘கய்தமுள்’ (1988) கவிதைத் தொகுப்பும், ‘உக்கிலு’ (1992) சிறுகதைத் தொகுதியும் வெளிவந்துள்ளன.

தமிழ்ச் சிறுகதை மரபிலிருந்து விலகி, வாய்மொழிக் கதைகளின் அகச்சாயலை சுவீகரிக்கும் இவரது கதைகள், அதனூடே வாழ்வின் அபூர்வ தருணங்களையும் துக்கங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. ‘அனுபவ உலகில் வாழும் மனிதர்களின் மனமொழியோடு படைப்பு மொழியை முடிந்தமட்டும் நெருக்கியிருப்பதில் தமிழுக்கு சோபைகள் சேர்த்திருக்கின்றன’ என்று இவரது கதைகள் குறித்து எழுதியிருக்கிறார் சுந்தர ராமசாமி. இருவரின் அணிந் துரைகளும் குமாரசெல்வா பற்றியும், படைப்புகளை பற்றி அறியும் ஆவலை வித்துகளாக விதைத்திருந்தனர்.

உக்கிலு :

உக்கிலு சிறுகதை தொகுப்பு டிசம்பர் 1992 வெளிவந்தது. இதில் ஆறு சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளது. இதில் உக்கிலு எனும் கதையின் தொடக்கம் பத்திரகாளிக்காட்டிலொரு ஆலமரம் என்று தொடங்குகிறது இது. பலரை பலி கொள்ளும் நிகழ்வோடு தொடர்பு இருப்பதை போன்ற இடைவெளியை வாசகனுக்கு ஏற்படுத்தி விடுகிறது. ஆலமரம், தாமிரபருணி ஆறு, உக்கிலு பறவை ஒரு அடையாள குறியீடாக மாறி அதுகொண்டு வரும் மாய இலையைச் சுற்றி நடக்கும் கதையாக நகரும் போது இது பல தலைமுறைகளை தாண்டிய கதையாக நின்று நிலைப்பது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக்கதையின் மூலம் மார்த்தாண்டத்தில் வாழ்ந்த ஏழு தலைமுறையினரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சொல்லி இருக்கிறார்.

கதைச் சுருக்கம் :

- சாத்தன் என்ற பணையேறி, சித்து புருஷனாக. ஊர்மக்களுக்கு காட்சியளித்தவன் ‘நாடுமுடிச்ச கள்ளன்’ என்று பெயரெடுத்தவன் மகாராணிக்கு அக்காணி கொடுத்ததால். மகாராஜாவால் கொல்லப்படுகிறான். உக்கிலுவால் முதன்முதலாக ஏமாற்றப்பட்டு கல்லாகவும், மரமாகவும் உறைந்த அவன் முதல் தலைமுறை.
- கழுவினேற்றிக் கொல்லப்பட்ட பழையபுத்திரன் இரண்டாவது தலைமுறை. மகாராஜா கொடுத்த தங்கத்தை திருடி வைத்துக்கொண்டு ஏமாற்றிய தற்காக, தன் ஆசைக்கு இணங்கிய பெண்ணிற்கு துரோகம் இழைத்த பாவமும் சேர்ந்து இவனை அழித்தது.
- ‘அம்மவீடு’ சென்ற மகாராஜாவைப் பார்த்து ஊளையிட்டதால் நாக்கறுக்கப்பட்ட நாடாங்கண்ணு நாக்கறுந்தான் பணையேறி எனும் காரணப்பெயரைப் பெற்ற இவன் மூன்றாவது தலைமுறை.

- பழைய பண்டிதர் சிருங்கார ரசக் காட்சிகளை சேகரிப்பதும், நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட மொழியில் மகாராஜாவுக்கு எடுத்தியம்புவதும் அவரது வேலையாக இருந்தது. தேக வைத்தியம், காய் கல்ப இலக்கிய தேடலில் வாழ்வை தொலைத்த இவர் நான்காம் தலைமுறை.
- புதிய பண்டிதர் ஆராய்ச்சியில் மிடுக்கர், வள்ளுவருக்கு தன் ஆராய்ச்சியின் மூலம் குடியுரிமை வழங்கிய பெருமையை பெற்றவர். தெங்கநாடு என்பதுதான் இப்போது தேங்காய்ப்பட்டணம் என்று அழைக்கப்படுகிறது என்பது சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லாரை வைத்து நிறுவியவர். அவரை தாத்தாவாகவும், மாமனாகவும் அடையாளம் கொள்ளச்செய்தவர் இவர் ஐந்தாம் தலைமுறை.
- மகாராஜாவுக்கு இணங்காது பல்லக்கில் செல்லும் போது வீரனொருவனவேல் மீது பாய்ந்து உயிரைவிட்டவன். மறுஜென்மத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட குடியில் பிறந்து தாயைக் கொன்றான். பாதகமானவர்களை அதே வேலால் குலங் கருவறுத்துவிட்டு ஆற்றில் குதித்து தமக்கையுடன் சேர்ந்தான். குயவர்களால் 'தள்ளையத்தின்னி தேவி' யாக வணங்கப்பெற்றவன். தாயால் தற்கொலைக்குத் தள்ளப்படும் தள்ளையத்தின்னிதேவி ஆறாவது தலைமுறை.
- புதியபுத்திரனான கோலப்பன் ஆசாரி உக்கிலு கொண்டு வந்த "வித்தகண்டி" (பூட்டு முறிச்சான்) பச்சிலையால் விடுதலை அடைந்த ஏழாவது தலைமுறை.

பின்நவீனத்துவப் பார்வை :

நேர்கோட்டுக் கதை உடைப்பு :

பின் நவீனத்துவத்தின் முக்கிய அம்சம் நேர்கோட்டு காலவரிசியை மறுப்பது. இந்தக் கதையில் ஏழு தலைமுறைகள் வரிசையாக இல்லை. அவை ஒரு தொடர்ச்சியான முன்னேற்றத்தை காட்டவில்லை. முன்னேற்ற வரலாறு என்ற பெரிய கதையை உடைக்கும் பின்நவீனத்துவ அணுகுமுறையாக அமைகிறது.

பெருங்கதைகளின் மறுப்பு :

மகாராஜா, மதம், நீதிமுறை, அறம் போன்றவை பாரம்பரிய இலக்கியங்களில் உயர்த்திப் பேசப்படும். ஆனால் இங்கு மகாராஜா = கொலைசெய்பவர், நீதிமுறை = ஏமாற்றம், அறம். = அதிகாரத்தின் ஆயுதம். அதிகாரமே உண்மை அல்ல என்பதை கதை வெளிப்படுத்துகிறது. இது பின் நவீனத்துவத்தின் அடிப்படை நிலைப்பாடு.

அடையாளச் சிதைவு :

சித்துக்காரன் - கள்ளன், பணையேறி - நாக்கறுந்தான், பண்டிதர் - தேக வைத்தியர், பெண் - தெய்வம். அடையாளம் நிலையானது அல்ல; அது சூழ்நிலையால் உருவாக்கப்படுகிறது. இந்த அடையாளச் சிதைவு பின்நவீன சிந்தனையில் முக்கியமாக பார்க்கப்படுகிறது.

மையம் - விளிம்பு - மாற்றம் :

பாரம்பரிய வரலாற்றில் இராஜா - மையமாக பார்க்கப்படுவார், பணையேறி, குயவன், பெண் விளிம்பு நிலை மக்களாக பார்க்கப்படுவர் இந்தக் கதையில் விளிம்பே மையமாகிறது. பணையேறி, ஆசாரி, தள்ளையத்தின்னி தேவி இவர்கள்தான் வரலாற்றை இயக்குகிறார்கள். இது Subaltern History யை முன்னிறுத்தும் பின்நவீனப்பார்வை.

புராணமும் வரலாறும் கலத்தல் :

சித்து புருஷன், மறு ஜென்மம், தெய்வமாக்கல், இலக்கிய ஆராய்ச்சி இவை அனைத்தும் தனித்தனியாக அல்ல; ஒன்றோடொன்று கலக்கப்படுகின்றன. 'உண்மை' என்பது ஒரே ஒன்று இல்லை என்பதே பின்நவீனக் கருத்து.

பெண் உடல் - அதிகாரம் வன்முறை :

தள்ளையத்தின்னி தேவி அதிகாரத்தால் கொல்லப்படுகிறாள், மறுபிறப்பில் கொலையாளியாக மாறுகிறாள், இறுதியில் தெய்வமாக்கப் படுகிறாள். பெண் உடல் - அதிகாரத்தின் இலக்கு, எதிர்ப்பின்

கருவி , சமூக நினைவின் தெய்வம் இது பின்நவீன பெண்ணிய வாசிப்புக்கு உரிய பகுதியாக பார்க்கப்படுகிறது.

மொழி மற்றும் அறிவின் அரசியல் :

பண்டிதர் ஒருவன் இலக்கியத்தை சேகரிக்கிறான். இன்னொருவன் அதற்கு புதிய அர்த்தம் கொடுக்கிறான் . அறிவும் அதிகாரத்தால் கட்டுப்படுத்தப் படுகிறது. பின்நவீனத்துவம் அறிவையும் ‘ நடுநிலையற்றது ‘ எனக் காட்டுகிறது.

விடுதலை என்ற கருத்தின் மறுவாசிப்பு :

ஏழாவது தலைமுறை , வித்தகண்டி (பச்சிலை) பச்சிலை யைக் கொண்டு பூட்டு முறிதல் (சங்கிலி அறுபடல்) இது சின்னார்த்தமான (Symbolic) விடுதலை, முழுமையான விடுதலை இல்லை; ஏதோ ஒருவித எதிர்ப்பு, முடிவு தொடர்கிறது இதுவே பின்நவீன முடிவு.

புராணம் – வரலாறு – வட்டார வழக்கு – இவற்றின் கலப்பு, புராணம் (மறுபிறவி, தெய்வமாக்கல்), வரலாறு (அரசன், தண்டனை, சட்டம்) , வட்டார வழக்கு (கல் , மரம் , கோயில் , சடங்கு) என மூன்றும் தெளிவாகப் பிரிக்கப் படவில்லை .

வரலாற்றை மீள எழுதுகிறது, அதிகாரத்தை சந்தேகிக்கிறது , விளிம்பு நிலை மனிதர்களை பேச வைக்கிறது.உண்மை என்பது ஒன்றே அல்ல என்பதை பின்நவீன பார்வையில் நிறுவுகிறது.

கயம் :

கயம் சிறுகதை தொகுதி முதல் பதிப்பு வெளிவந்த ஆண்டு அக்டோபர் 2009. இத்தொகுப்பில் ‘ ஆறு ‘ கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளது. அதில் ஒன்றுதான் ‘ கயம் ‘ (மிகுந்த ஆழமுள்ள நீர்நிலை) எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள சிறுகதை. பாறை ஒன்று கதைசொல்லியாகவும் , கதையுடன் பங்கு பெறும் கதாபாத்திரமாக நின்று வரலாற்றின் நீட்சியாக தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.

கதைச் சுருக்கம் :

தோட்டைக்காலன் எனும் காரணபெயருடைய செல்வமணியும், ஓயப்பன் எனும் காரணபெயருடைய ஜோசப்பும் கூட்டாளிகள். இந்தக் கயத்தில் குளிக்க வருபவர்களிடம் பேசிப் பழகி சாராயம் வாங்கிக்கொடுத்து அதில் வரும் கொஞ்சநஞ்ச பணத்தில் வாழ்பவர்கள். நாற்பத்தைந்து வயது ஒத்த நாலு வங்கி அலுவலர்கள் அருவியில் நீராட வருகிறார்கள் அவர்களுக்கு சாராயம் வாங்கி கொடுக்க பேரம் பேசி ஓயப்புவை அனுப்பிய பிறகு அதில் கேசவன் என்னும் வங்கி அதிகாரி ராசேந்திரன் என்று அழைக்கப்படும் பதினேழுவயதுடைய தன் கூட்டாளி இந்த இடத்தில் குதித்தையும் பிறகு அம்மணமாக வந்ததையும் நாற்பது நாட்கள் கழித்து தலை வேறு முண்டம் வேறாக தற்கொலை செய்து கொண்டதையும் சொல்கிறான்.

கனகபாய் எனும் பெண் மலையுச்சியில் சாராயம் காய்ச்சி விற்பவள். கணவன் மகாகுடிகாரன் பெண்பிள்ளைகளை வைத்து வளர்த்து வருபவள். அவள் வளர்த்த கோழியொன்று காணாமல் போய் அது ஓயப்பனிடம் கிடைக்க அவன் ஒரு தொகை பேசி கேசவனுக்கு விற்று அதன் தலையை தணியாக துண்டிக்கிறான் அந்த பாறையில்.இதைக்கண்ட கேசவன் காக்கா வலிப்பு வந்து துடிக்கிறான்.

பரமேஸ்வர நாயர் மரிச்சீனியை மட்டுமே பயிரிடுபவர். ரப்பர் மரங்கள் வந்து அங்கிருந்த கீழ்த்தட்டு மக்களை பள்ளிக்கூடம் போய் பணம் செலவாக்கித் பிள்ளைகளை வாத்தியார்களாகவும், டாக்டர்களாகவும் உத்தியோகம் தேட வைத்ததுதான் அவருக்கு மிகுந்த எரிச்சலை ஏற்படுத்தியது.

முப்பது வயதுக்கும் கீழுள்ள ஒன்பது பேர் செய்யக்கூடாதா அருவருப்பான செயல்களை செய்து ஓயப்பு செய்த கோழிக்கறியை திருடிதீன்று தோட்டைக் காலனை அடித்து அம்மணமாக ஓடவிட்டு துரத்தினார்கள். கடைசியில் அந்த கயத்தில் பிணமாக கிடந்தார்கள் அதில் ஒன்பதவதாக குதித்தவன் மூன்று நாட்கள் கழித்து தலையில்லா முண்டமாக வெளிப்பட்டான். அந்த பாறை அவனுக்கு அந்த கோழித்தலையை வைத்து பார்த்தது.அவனுக்கு கச்சிதமாக இருந்தது.அவன் தாய் கதறினாள்.மகனின் ஆண்குறியை கண்டாள் கணவன் நினைவுக்கு வந்தான்.எட்டுமாத குழந்தையாக இவன் இருந்தபோது

கட்டிலின் ஓரத்தில் கிடத்தினாள்.தந்தை கேட்டார் அவன் விழுந்து விடப்போகிறான்.நீ பெறவில்லையே.சும்மா இரு! என்று அவள் சொல்ல அவன் சென்று விட்டான்.மரணத்தில் ஒன்று சேர்ந்து தாயும், தந்தையும் அழுதார்கள்.

சமணர்கள் இங்கு தங்கி கல்வி , ஏழை பணக்காரன் வித்தியாசம் இல்லாமல் பொன் கொடுத்த நிகழ்வும் இந்த சாணக்கயத்தில் நடந்தது.அவர்கள் பொன் கொடுத்ததை யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது என்ற உத்தரவு யாக்கிகளால் போடப்பட்டு இருந்தது. அதையும் மீறி சொன்னவர்கள் இந்த உலகில் வாழ வில்லை.தீர்த்தங்கரத் தோன்றல்களின் நொறுக்கப்பட்ட வாழ்வின் தடயங்களாகச் சிதறிக்கிடக்கும் துயரத்தின் சின்னங்கள். இப்பேர்ப்பட்ட சமண பள்ளியை அழித்து அரசர்கள் அவர்கள் வெறியை தீர்த்துக்கொண்டனர். இதுவெல்லாவற்றிற்கும் சாட்சியாக இரண்டு இலட்சம் வயது கொண்ட பாறை நூறுக்கும் மேலான அடி உயரங்கொண்டதாக விளங்கிய பாறை இன்று அறுபதடி உயரம்தான் இருக்கிறது. கணக்கன் சொன்ன கனகபாயின் கோழி முற்பிறவியில் ஒரு கசாப்புக்காரப் பெருங்காலனா இருந்தது.இந்தப் பொறப்பில் இவனொரு கோழியாட்டும் பிறந்தான்.அதுக்க தலையும் அதுபோல அற்றுத் தெறிச்சு பெய் இருக்கட்டுமே என்றான்.

கேட்பது நிகழ்வதற்கு முன்னமே காலம் கதை கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. கண்ணுக்குமுன் தெரிவதும், காலத்திற்குமுன் தெரிவதும் ஒன்றுதான் என்ற நோக்கம் பாறைக்கிருந்தது போல, அவர்களுக்கில்லை.

பின்நவீனத்துவப் பார்வை :

பின்நவீனத்துவ இலக்கியம் என்பது ஒரே மையக் கருத்தை நிறுவுவதற் குப் பதிலாக , பிளவுபட்ட உண்மை, பல குரல்கள், கால – இடச்சிதைவு , அதிகார எதிர்ப்பு, புராண மறுவாசிப்பு , உடல் – வன்முறை உரையாடல் ஆகியவற்றின் மூலம் நிலைபெற்ற கருத்துகளைச் சிதைக்கும் ஒரு அணுகுமுறை இக்கதையும் அதையே பிரதிபலிக்கிறது.

அடையாள அரசியல் :

மனிதன் தனிப்பட்ட அடையாளமாக அல்ல . செயல், தொழில் , வன்முறை , சமூக நிலை ஆகியவற்றின் தொகுப்பாகவே காட்டப்படுகிறான். இது நவீன மனித மையக்கருத்தை உடைக்கும் பின்நவீன உத்தி.

நேர்கோடு இல்லாத கதைகட்டமைப்பு :

கதையில் நிகழ்காலம் , முற்பிறவி , புராணகாலம் , சமணர்கால வரலாறு எல்லாம் ஒன்றாக கலக்கின்றன. இது வரலாறு என்பது ஒரே உண்மை அல்ல; அது சொல்லப்படுவதால் உருவாகிறது, என்ற பின்நவீன கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

உடல் – அருவருப்பு – வன்முறை :

தலை துண்டிப்பு, அம்மணம், ஆண்குறி, வலிப்பு, தலையில்லா முண்டம் இவை எல்லாம் வாசகனை உலுக்கும் அருவருப்பு அழகியல். பின்நவீனத்துவம் “ அழகு – அருவருப்பு ” என்ற இருவேறுபாட்டை முறியடிக்கிறது.

அதிகாரம் * கீழ்த்தட்டு மக்கள் – எதிர் வரலாறு :

பரமேஸ்வர நாயர், கல்வி, சமூக முன்னேற்றம், கீழ்த்தட்டு மக்களின் எழுச்சி இவற்றின் மீது வெறுப்பு கொண்டவர். இது அதிகார வர்க்கத்தின் மறைமுக வன்முறையை வெளிப்படுத்தும் பின்நவீன எதிர் வரலாறு.

சமணர்கள் – புராண மறுவாசிப்பு :

சமத்துவம், கல்வி, பொன் கொடுக்கும் அறநெறி, மருத்துவ அறிவு இருந்தாலும் அரசர்களால் அழிக்கப்படுகிறார்கள் வரலாற்றிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு அரசால் எழுதப்பட்ட வரலாறுக்கு எதிரான மறைந்த வரலாறு மீட்டெடுக்குப்படுகிறது. இது பின்நவீனத்துவத்தின் முக்கிய அடையாளம்.

பாறை – உயிருள்ள சாட்சியம் :

இரண்டு இலட்சம் வயதுடைய பாறை, மனிதனை விட நிலைத்தது, காலத்தை நினைவில் வைத்திருப்பது, காலத்தின் நீதிபதியாக நிற்பது. மனித மையக்கதை உடைந்து, இயற்கையே கதை சொல்லியாக மாறுகிறது. இது மனித மையக்கதையை உடைக்கும் உத்தி.

முற்பிறவி – கர்மா – பகுத்தறிவுக்கு எதிரான உரையாடல் :

கோழி – முற்பிறவியில் கசாப்புக்காரன் , இது அறிவியல் – பகுத் தறிவுக்கு எதிரானதாகத் தோன்றினாலும், பின்நவீனத்துவத்தில் நம்பிக்கையும் ஒரு உண்மை என ஏற்கப்படுகிறது.

தாய் – தந்தை - உடல் நினைவுகள் – உடைந்த குடும்பம் :

மகனின் மரணம் தாயின் நினைவுகளை கிளப்புகிறது. பாலியல், தந்தை விலகல், தாயின் குற்ற உணர்வு இவை உளவியல் துண்டிப்புகளை வெளிப் படுத்தும் பின்நவீன உத்திகள்.

காலமே கதைகேட்பவன் :

கேட்பது நிகழ்வதற்கு முன்னமே காலம் கதை கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. உண்மை முன்பே நிர்ணயிக்கப்பட்டது .மனிதன் சாட்சியமே தவிர படைப்பாளர் அல்ல. இது பின் நவீன நியதியின்மை .ஒரே நெறியை போதிக்காது , நீதியை நிறுவாது , ஆறுதல் தராது. மாறாக ; வரலாறு, உடல் , வன்முறை , அதிகாரம், நம்பிக்கை ஆகிய அனைத்தையும் சிதைத்து வாசகனை கேள்வி கேட்க வைக்கிறது.

முடிவுரை :

கட்டுரையில் ஆய்வு செய்யப்பட்ட குமாரசெல்வாவின் சிறுகதைகள் பின்நவீன கோட்பாடுகளான நேர்க்கோட்டுக்கதை உடைப்பு , பெருங்கதைகளின் மறுப்பு , அடையாளச் சிதைவு , மையம் – நடு – விளிம்பு இல்லாநிலை , மாற்றம், பெண் அரசியல் , மொழி மற்றும் அறிவின் அரசியல் , உரைத்தொடர்ச்சி , கட்டமைப்பு கலைத்தல், அதிகாரம்- அறிவு- கோட்பாடு, உயர்- தாழ் கலாச்சாரப் பிரிவு மறுப்பு, பிரிநிதித்துவ கேள்வி, பன்மை, அர்த்த விளையாட்டு, வரலாற்றின் மறு ஆய்வு, நகலுருவாக்கம் போன்றவை பொருந்தியிருப்பதைக் கட்டுரையில் காணமுடிகிறது.

பார்வை நூல்கள் :

- உக்கிலு – காலச்சுவடு பதிப்பகம், பக்கம் 27 – 46.
- கயம் – காலச்சுவடு பதிப்பகம் பக்கம் 94 – 133.
- இஸங்கள் ஆயிரம் – பதிப்பகம் அடையாளம் பக்கம் – 194
- பின்நவீனத்துவம் என்றால் என்ன ? பதிப்பகம் அடையாளம் பக்கம் – 62, பக்கம் 80, பக்கம் 94, பக்கம் 131

References:

1. *Ukkilu*. Kalachuvadu Publications, pp. 27–46.
2. *Kayam*. Kalachuvadu Publications, pp. 94–133.
3. *Isangal Aayiram* [A Thousand Isms]. Adaiyalam Publications, p. 194.
4. *Pinnavinathuvam Endral Enna?* [What is Postmodernism?]. Adaiyalam Publications, p. 62. p. 80. p. 94. p. 131.

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

